

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Man kan da godt have debatten for debattens skyld, men man bliver jo nødt til at svare, når tre medlemmer føler sig foranlediget til at gå op.

Jeg kan ikke rigtig finde ud af hr. Trøjborg nu, for hr. Trøjborg starter her med at sige, at hr. Sønderby var så venlig og talte så venligt, at man næsten skulle tro, at hr. Sønderby kunne stemme for den dagsorden, som var foreslået. Senere siger hr. Trøjborg, at hr. Sønderby ødelægger debatten. Jeg kan altså ikke rigtig finde ud af det. Så er det altså kun for debattens skyld, at hr. Trøjborg går herop; ellers er der ikke nogen sammenhæng i det, som blev sagt.

Jeg fastholder den dagsorden, som regeringen har foreslået, for dér peger vi på nogle ting og siger, at vi vil komme med en statusrapport. Vi peger på det internationale samarbejde, som vi gang på gang har sagt skal være med til at løse problemerne. Derfor står jeg ved det, jeg har sagt heroppe, men jeg synes bare ikke, at jeg ville have pisket den gamle stemning op, hvad man nu prøver på fra flere af forespørgernes side: Nu skal vi have en konfrontation. Hr. Gade indrømmede jo, at det var lettere og bedre at løse problemerne ved et samarbejde.

Det er jo lidt træls, som man siger i Sønderjylland, hvis man fra erhvervets side viser forståelse og sætter aktionsplaner i gang på både det ene og det andet område og får lært 13.000–28.000 landmænd, stigende til 30.000, at nu skal de lave gødningsplaner. Godt landmandskab er, at man får lavet en edb-plan. Det går man så ind for, og det betaler man for. Men når man så skal høre herfra, at der ikke er sket en holdningsændring, er jeg nødt til at reagere.

Men så kommer selvfølgelig den diskussion, som hr. Trøjborg også var inde på: Hr. Sønderby siger, at landmændene ikke bruger mere handelsgødning, end der er behov for. Nej, det gør de da ikke, men når produktionen stiger med 14 pct. og man har mulighed for at forøge anvendelsen af husdyrgødning fra 20 til 40 pct. – så længe man ikke er nået op på de 40 pct. – vil der være en lille stigning i det. Men produktionen stiger med 14 pct., og det vil sige, at hovedparten af den gødning, der bliver bragt ud, bliver hentet igen og solgt i eksporten.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Hr. formand, jeg skal gøre det ultrakort. Hr. Leif Hermann har helt klart forstået, at denne debat er overflødig.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Hr. Sønderby siger, at landmændene ikke bruger mere handelsgødning end højst nødvendigt.

Må jeg så spørge hr. Sønderby, om han finder, at de udtalelser, som formanden for Folkeetingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hr. Ahlmann-Ohlsen, kom med om, at der var behov for en nedsættelse af landbrugets gødningsforbrug, og at man eventuelt kunne overveje at tage en kvoteordning i brug, er fuldstændig afsporede betragtninger fra hr. Ahlmann-Ohlsens side?

Formanden:

Så giver jeg hr. Sønderby ordet for en kort bemærkning, og det bliver den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg hører ikke alt, hvad hr. Ahlmann-Ohlsen siger, så derfor skal jeg ikke tage stilling til, hvad han siger; det bliver hans problem. Jeg skal bare henvise til konsensusrapporten, hvor der står:

»Anvendelse af handelsgødning kan i mindre omfang give årsag til nitratudvaskning.«

Derfor er det altså det andet område, man i særdeleshed har taget fat på. Det er også det, som ministeren tager fat på i forbindelse med EF. Det er altså dér, man angriber først, og det er man ikke færdig med, og det er konsensusrapporten, vi støtter os til.

Formanden:

Så går vi tilbage til talerrækken. Hr. Ernst B. Schmidt.

Ernst B. Schmidt (FP):

Landbrug og miljø er selvfølgelig knyttet uløseligt sammen, for miljø har noget med natur at gøre, og landmanden arbejder med natu-